

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.430/2021/8.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Magosi Szilvia előadó bíró

Dr. Puskás Péter bíró

A felperes:

felperes1

A felperes képviselője:

ügyvédi iroda dr. Gáts Andrea ügyvéd)

Az alperes:

alperes1

Az alperes képviselője:

ügyvédi iroda1 dr. Koczka Ákos György ügyvéd)

A per tárgya:

Jogalap nélküli gazdagodás megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Gf.II.20.118/2020/8/I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Veszprémi Törvényszék 1.G.40.033/2019/18.

Rendelkező rész

– A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

– Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 1.270.000 (egymillió-kétszázhetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A 2014. március 21-én megkötött, majd módosított vállalkozási szerződés szerint a felperes elvállalta, hogy 2015. augusztus 31-ig elvégzi az alperes túrkevei állattartó telepének korszerűsítési munkálatait. Az alperes a vállalkozói díj egy részét a ... Hivatalból (hivatal)

pályázat útján elnyert támogatásból kívánta finanszírozni. A szerződésben a felek kikötötték, hogy az előzetesen leadott árajánlat szerint megállapított vállalkozói díj az építési terveknek, valamint a szerződésnek megfelelő teljesítés esetén számlázható ki. Az írásbeli megrendelés, majd árajánlat alapján az utólagosan megrendelt pótmunkák külön számlában kerülnek elszámolásra. A pótmunkák elvégzésével a leigazolt teljesítésigazolás alapján a számla azonnal kiállítható.

[2] A 2015. június 29-én készült műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyvben az alperes kijelentette, hogy a kivitelezői szerződésben szereplő munkák hiánymentesen elkészültek, azokat a garanciális kötelezettségek fenntartása mellett átvette. Az ugyanaznap kelt teljesítésigazolás értelmében a felperes az állattartó telep korszerűsítési munkáit a számlarészletezőkkel alátámasztott pénzügyi és műszaki tartalomnak megfelelően teljesítette, a szolgáltatás ellenértéke 572.880.098 forint, az I-III. részszámlákkal kiszámlázott összeg 490.000.000 forint, a végszámlával 82.880.098 forint számlázható le.

[3] A teljesítésigazolás kiállításával egyidejűleg a felek megállapodást kötöttek a kivitelezés lezárásáról és elszámolásáról, a felperes kötelezettségvállaló nyilatkozatot, az alperes tartozáselismerő nyilatkozatot tett, továbbá a felek között kölcsönszerződés jött létre.

[4] A felek a kivitelezés lezárásáról és elszámolásáról kötött megállapodásban rögzítették, hogy a kiviteli terveknek megfelelően a beruházás készültégi foka alkalmas a műszaki átadás-átvételre. Részletezték azokat a munkákat, amelyeket a megrendelő már nem kér megvalósítani, amelyeket kijavítani vagy kicserélni kér, illetve amelyeket pótlólagosan kér megvalósítani. A felperes nyilatkozott, hogy nem számol el pótmunkát, az elkészült műszaki tartalomra vonatkozóan nettó 572.880.098 forintos számlát állít ki, ez az összeg számolható el az hivatal felé a támogatás felhasználásához.

[5] A megállapodás értelmében a végszámla kifizetéséhez a felperes kölcsön ad – a kölcsönszerződésben rögzített feltételekkel – 82.880.098 forintot, hogy a teljes összeg elszámolható legyen. A kölcsönt az alperes két egyenlő részletben fizeti vissza. Az első törlesztőrészlet átutalásának időpontja 2015. augusztus 15. Az átutalt összegből 10.000.000 forint ügyvédi letétbe kerül, kifizetése akkor történik meg, ha a felperes a megállapodásban foglaltaknak megfelelően hibátlanul teljesít. A második törlesztőrészlet 2015. augusztus 18-ig teljesítendő, 15.000.000 forint ügyvédi letétbe kerül belőle. Az ügyvédi letétbe helyezett összeg a garanciális idő – 12 hónap – elteltével, a garanciális hibák kijavítását követően kerül a felperesnek átutalásra. A megállapodás 8. pontjában név készfizető kezességet vállalt a kölcsön visszafizetésére.

[6] A 9. pontban a felperes nyilatkozott, hogy külön megállapodásban foglalt feltételek szerint vállalja a telepre bevezető aszfaltos út megépítését, a meglévő telepen lévő beton, pályaburkolat megépítését, illetve karámrendszer építését (anyag nélkül), vagy helyette az újonnan épült telep földfeltöltését. E beruházások megkezdésének feltétele a kölcsön visszafizetése.

[7] A felek a 10. pontban kikötötték, hogy a megállapodás hatályba lépésének feltétele: a kölcsönszerződés aláírása, a tartozáselismerő nyilatkozat közjegyzői okiratba foglalása, a felhatalmazó levél banki jóváhagyása.

[8] A kötelezettségvállaló nyilatkozatban a felperes vállalta, hogy a kivitelezés lezárására és elszámolására kötött megállapodásban rögzített minőségi kiegészítő, javító munkákat 2015. augusztus 31-ig elvégzi.

[9] A tartozáselismerő nyilatkozatban az alperes elismerte, hogy a közte és a felperes között 2015. június 23-án létrejött kölcsönszerződésben rögzítetteknek megfelelően 82.880.098 forinttal tartozik a felperes képviselőjében név1nek és név2nek, mint jogosultaknak. Vállalta, hogy ezt az összeget a kölcsönszerződésben meghatározott időpontig,

azaz 2015. augusztus 18-ig megfizeti. Vállalta továbbá, hogy a tartozáselismerő nyilatkozatát három munkanapon belül közjegyző előtt megerősíti és közjegyzői okiratba foglaltatja.

[10] Az alperes nem biztosította a felperes részére az inkasszó jogát és közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot sem tett.

[11] A felperes a kölcsönszerződésre hivatkozással 2015. június 30-án átutalt az alperes számlájára 82.880.098 forintot. Ugyanezen a napon az alperes is átutalt – a közleményben a végszámra számát feltüntetve – ilyen összeget a felperes bankszámlájára.

[12] Az alperesnek az hivatal felé legkésőbb 2015. június 30-ig le kellett jelenteni a teljesítésigazolást és a szerződést lezáró díjfizetést, ezt követően kérhette az utolsó támogatási részlet folyósítását. A folyósítás a helyszíni ellenőrzése után, 2015. októberében megtörtént.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[13] A felperes keresetében 71.799.390 forint tőke, valamint 2015. október 22-től a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest jogalap nélküli gazdagodás jogcímén. Arra hivatkozott, hogy a kölcsönszerződés nem lépett hatályba, mert az alperes nem foglaltatta közjegyzői okiratba a tartozáselismerő nyilatkozatát. Az alperestől 2015. október 22-én kapott 13.530.098 forintot részben a késedelmi kamatra, részben a tőkére számolta el.

[14] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Állította, hogy a teljesítésigazolás, illetőleg a kölcsönszerződés színlelt. A felperes 2015. június 29-ig nem teljesítette a vállalkozási szerződést. Egyezséget kötöttek, hogy még milyen munkatételeket kell elvégeznie. Kölcsönt a felperes nem nyújtott, a pályázat lezárása érdekében átutalt pénzét visszakapta. Abban állapodtak meg, hogy a 82.880.098 forint a még hiányzó, a kivitelezés lezárására és elszámolására kötött megállapodásban részletezett munkák teljesítésének ütemében, azok díjaként illeti meg. A 2015. októberében megfizetett 13.530.908 forint a korábbi részletteljesítésekkel együtt fedezi a szolgáltatását.

Az első- és másodfokú ítélet

[15] A Szolnoki Törvényszék keresetnek helyt adó ítéletét az alperes fellebbezése folytán eljárt Szegedi Ítéltábla hatályon kívül helyezte, és elrendelte a keresetlevél áttételét a Veszprémi Törvényszékre. Döntését azzal indokolta, hogy a 2015. június 29-i szerződésekkel és egyoldalú jognyilatkozatokkal a felek részben módosították a vállalkozási szerződésüket és a hátralékos díjtartozás jogcímét kölcsönben határozták meg. A jogcímet érintő részbeni szerződésmódosítás folytán a jogvitára irányadó a vállalkozási szerződés szerinti alávetés.

[16] A Veszprémi Törvényszék ítéletével helyt adott a keresetnek. Az indokolása szerint a felek között 2014. március 21-én a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:252. §-ában szabályozott kivitelezési szerződés jött létre. A kivitelezés lezárásakor, 2015. június 29-én a Ptk. 6:383. §-a szerinti kölcsönszerződést kötöttek, amely alapján a felperes 82.880.098 forintot utalt át az alperesnek. A bankszámlakivonatok, név3 okiratszerkesztő ügyvéd, név4 műszaki ellenőr, név5 ügyvéd tanúvallomása alapján megállapítható volt, hogy a felek a vállalkozási szerződés tárgyát képező műszaki tartalmat kivitelezettnek tekintették, csak az ezt meghaladó munkák minősítése (szerződéses, avagy pótmunka) és minősége tekintetében volt közöttük vita. Az alperes nem a kölcsönt fizette vissza, hanem a végszámot egyenlítette ki a pályázat lezárásához. A felperes ugyan jogalap nélküli gazdagodás jogcímén terjesztette elő a keresetét, amely a Szegedi Ítéltábla hatályon

kívül helyező végzésében kifejtettek miatt nem volt elfogadható. A tartozás megfizetésére az alperes kölcsön jogcímén köteles.

[17] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével helybenhagyta az elsőfokú ítéletet. Az indokolásában a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 254. § (3) bekezdése alapján utalt az elsőfokú ítélet helyes indokaira.

[18] A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel kiemelte, hogy a felek nem módosították egyezséggel a vállalkozási szerződésüket. Az okiratokból is következően már csak a jogviszonyuk lezárásához és az ellenszolgáltatás elszámolásához szükséges jognyilatkozatokat foglalták írásba. A kivitelezés lezárására és elszámolására irányuló megállapodásban meghatározott munkák nem azonosak a felperes által külön perben érvényesített pótmunkákkal. név⁴ tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy a megállapodásban rögzített munkák többségükben az új megrendelésekhez kötődnek, illetve az eredeti munkák kijavítására irányultak. A másik műszaki ellenőr, név⁶ is ilyen tartalmú tanúvallomást tett. Az eredeti szerződési vállalástól eltérő, új munkatételekre vonatkozó igények miatt nem lehetett a munkák ellenértéke a kölcsönadott 82.880.098 forint. A vállalkozási szerződésben kivitelezni nem vállalt, de a 2015. június 29-i megállapodásban megjelölt munkák ellenértékét az alperesnek a végszámla összegén felül kellett megfizetnie. Erre történt teljesítés 2015. október 22-én. Az eredeti szerződési vállaláshoz tartozó munkák kijavításának elrendelése a Ptk. 6:247. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel nem akadályozta az átadást-átvételt. Az építésügyi hatóság 2015. július 2-án kiadta a használatbavételi engedélyt a vállalkozási szerződés alapján kivitelezett létesítményre. Az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet 39. § (4) bekezdésével, a teljesítésigazolással, a műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyvvel ellentétben az alperesi állítás, amely szerint 2015. június 29-én nem teljesítette a felperes a szerződéses kötelezettségét. A további szakértői bizonyítás elrendelésére irányuló fellebbezés ezért alaptalan volt.

[19] A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal a jogi állásponttal, hogy a felek részben módosították a vállalkozási szerződésüket és az alperes fennálló még hátralékos vállalkozói díjtartozásának jogcímét kölcsönben határozták meg [Ptk. 6:191. § (1)]. Az átutalásra és visszautalásra vonatkozó bankszámlakivonatok, név⁵ tanúvallomása alapján azt állapította meg, hogy a felperes az utófinanszírozott támogatás lehívhatóságához nyújtott kölcsönt az alperesnek. Az alperes a vállalkozói díjtartozását a felperes által átutalt kölcsönből teljesítette. A 2015. június 29-én kelt okiratokban nem jelenik meg olyan szerződési szándék, amely az alperest mentesítette volna a kölcsöntartozás megfizetése alól. A kölcsön felvétele és a kölcsöntartozás fennállása szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy az alperes rendelkezett-e a kölcsön felvételekor a kölcsön összegének megfelelő likvid forrással. A bankszámláit vezető pénzügyi intézmény közlése szerint a bankszámlái egyenlege 2015. június 29-én nem érte el a végszámla kiegyenlítéséhez szükséges összeget. Alappal hivatkozott a felperes a bankhitel felvétele érdekében az alperesnek segédkező név⁷ írásbeli nyilatkozatára, amely szerint a társaság a pénzügyi intézményeknél nem volt hitelképes a szükséges mértékű forrásra.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] Az alperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[21] Szerinte a Pp. 206. § (1) bekezdésében, a Ptk. 6:8. §-ában, 6:86. §-ában, 6:92. § (2) bekezdésében foglaltak megsértésével következett a másodfokú bíróság arra, hogy a felperes 2015. június 29-ig teljesítette a 2014. március 21-én létrejött vállalkozási szerződést.

Tévesen értelmezte a kivitelezés lezárására és elszámolására kötött megállapodást, valamint a kötelezettségvállaló nyilatkozatot, és okszerűtlen következtetésre jutott. A 2015. június 29-i okiratok azzal a céllal készültek, hogy a pályázat elszámolásához megfizeti a teljes vállalkozói díjat, de az el nem végzett munkákra eső 82.880.098 forintot a felperes visszajuttatja és majd olyan ütemben kapja meg, amilyen ütemben a munkákat elvégzi. A felperes 2015. június 30-án átutalt 82.880.098 forintot, amit a végszámlára hivatkozással ugyanazon a napon visszautalt neki. Az okiratok tartalmazzák, hogy nem kéri olyan munkák elvégzését, amelyet a felperes még nem végzett el, de a szerződés alapján el kellett volna végeznie. Ha megtörtént volna a teljesítés, nem kellett volna rögzíteni a lemondását. Az okirati bizonyítékok és név6 tanúvallomása értékelésével az az okszerű következtetés vonható le, hogy a műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyv tartalma színlelt, amelyről mindkét félnek tudomása volt. A használatbavételi engedély nem a szerződésszerű teljesítéshez, hanem az építmény rendeltetésszerű és biztonságos használatához kötődik, ezért kiadható volt úgy is, hogy a létesítésre irányuló vállalkozási szerződés nem teljesült maradéktalanul.

[22] Érvelése értelmében a másodfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésében és a Ptk. 6:27. § (1) bekezdésében foglalt megsértésével állapította meg, hogy a 2015. június 29-i okiratokkal nem jött létre a felek közötti vállalkozási szerződés körében egyezség. A kivitelezés lezárására és elszámolására kötött megállapodás tárgya a pályázattal érintett vállalkozási szerződésből eredő jogviszony volt. Ez a megállapodás és a kötelezettségvállaló nyilatkozat azokat a munkákat, javításokat tartalmazza, amelyeket a felperesnek el kell végeznie a vállalkozási szerződés teljesítéséhez. A megállapodás az egyezség lényegi sajátosságát jelentő kölcsönös engedményeket tartalmaz (a beruházó nem kéri a személyi bejárókat a hodály és a magtár ajtóin, lemond a megállapodott makadámút elkészítéséről, a kivitelező nem számol el pótmunkát). Az egyezség szerint a teljes vállalkozói díjból meg nem fizetett 82.880.098 forint akkor illeti meg a felperest, ha a megjelölt munkákat elvégzi.

[23] Arra is hivatkozott, hogy a másodfokú bíróságnak az a megállapítása is sérti a Pp. 206. § (1) bekezdését, amely szerint a 13.530.098 forintot a végszámla összegén túl kellett megfizetnie és fizette meg. A perben ilyen munkára vonatkozó bizonyíték nem merült fel. A felperes az egyezségben foglalt munkák közül végzett el munkákat, és azok ellenértékét kapta meg. Az átutalás jogcímeiként nem kölcsön visszafizetését jelölte meg, hanem egy elszámolást küldött.

[24] Az alperes szerint a Ptk. 6:63. § (1) bekezdését, 6:92. § (2) bekezdését, 6:383. §-át és a Pp. 206. § (1) bekezdését sértette meg a másodfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a felek között kölcsönszerződés jött létre. A kölcsönszerződést a vele egyidőben keletkezett okirattal együtt értelmezve megállapítható lett volna, hogy nem volt szüksége kölcsönre a végszámla kifizetéséhez. A kölcsönszerződés színlelt, azzal a céllal kötötték, hogy benyújtható legyen az hivatal-hoz az elszámolás és a végszámla kiegyenlítésének igazolása. Nem volt tartozása a felperes felé, mivel az általa elvégzett munkák ellenértékét már megfizette. Tartozása akkor keletkezett, amikor a felperes az egyezségben rögzített munkákat elvégezte, ezek ellenértékét azonban a 13.530.098 forint megfizetésével kiegyenlítette. A jogerős ítélet indokolása iratellenes abban a vonatkozásban, hogy nem rendelkezett 82.880.098 forinttal. A bankszámlák egyenlegén felül a házipénztárában lévő pénz megfelelő fedezetet biztosított a végszámla kiegyenlítésére. A másodfokú bíróság okszerűtlenül hivatkozott név7 nyilatkozatára, az ugyanis egy 2014 őszi lehetséges hitelről szól, a 2015. június 29-i gazdasági helyzetére, fizetőképességére nem vonható le belőle következtetés.

[25] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Rámutatott arra, hogy a munkálatok megvalósulását a pályázat keretében az hivatal is ellenőrizte. A vállalkozási szerződést a megállapodások nem módosították. Az alperes

műszaki ellenőreinek tanúvallomásaival igazoltan jelentős részben új megrendelésekről vagy az eredeti munkák kijavításáról volt szó. A megállapodások alapján az alperesnek új, önálló tartozása keletkezett. Folyósította a részére a kölcsönt. A bankszámlakivonatból megállapítható, hogy az alperes a végszámla összegét fizette meg. A kölcsönszerződés nem lépett hatályba, ezért a kölcsön összegével jogalap nélkül gazdagodott.

A Kúria döntése és jogi indokai

[26] A Pp. 270. § (2) bekezdése a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi eleme a jogsértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [Pp. 272. § (2) bekezdés]. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozás indokait is ismerteti [1/2016. (II. 15.) PK vélemény].

[27] A felülvizsgálat rendkívüli perorvoslati jellegéből következően a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak szerint eljárva a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértésre figyelemmel vizsgálhatja felül. A Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében olyan eljárási szabálysértés vezethet a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt. A Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak megsértése kivételesen, csak akkor szolgálhat alapul a felülvizsgálathoz, ha a másodfokú bíróság iratellenes, ellentmondó, a per adataiból okszerűen nem következő megállapítást tett, vagy a bizonyítási eljárás lefolytatására vonatkozó előírások megsértésével helytelen ténybeli következtetésre jutott. Nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek az minősíthető, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013. 119). A bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség (BH2017. 155; BH2012. 179).

[28] Az alperes a rendkívüli perorvoslatát megalapozó jogsértést abba határozta meg, hogy a másodfokú bíróság a 2015. június 29-i kötelezettségvállaló nyilatkozat és a kivitelezés lezárására és elszámolására kötött megállapodás téves értelmezésével, illetve jogellenes minősítésével okszerűtlenül következtetett a 2014. március 21-én létrejött vállalkozási szerződés teljesítésére, és színlelt kölcsönszerződés alapján marasztalta.

[29] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[30] A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

[31] Az alperes a felülvizsgálati kérelemben az egyoldalú jognyilatkozatok és a szerződés értelmezésére vonatkozó anyagi jogi jogszabályok megsértését állította, de a felek nyilatkozata nem szorult értelmezésre, ugyanis az alperes nem arra hivatkozott, hogy vitás lett volna mit akartak a nyilatkozók kifejezni. A felek perbeli előadása egyező volt abban, hogy szándékukban állt a pályázati támogatással megvalósult fejlesztés átadás-átvétele, valamint a végszámla kiállítása és kiegyenlítése, mert az alperes hozzá kívánt jutni a támogatás utolsó részletéhez, a felperes pedig ebben a segítségére kívánt lenni. Ehhez képest az akaratuk arra irányult, ami a jognyilatkozataikból is egyértelműen következik.

[32] A műszaki ellenőrök tanúvallomása, valamint a támogatás helyszíni ellenőrzést követő folyósítása arra utal, hogy a felperes az alapszerződést valóban teljesítette. Rendeltetésszerű használatot nem akadályozó hibák fennállása miatt a teljesítés átvételét jogszerűen nem lehetett megtagadni. Az állattartó telep korszerűsítése a használatbavételi engedély megadásából következően is megvalósult. A kivitelezés lezárására és elszámolására

kötött megállapodásból megállapíthatóan az alperesnek ugyan voltak minőségi kifogásai, a visszatartás jogával [Ptk. 6:139. § (1) bekezdés] azonban nem élt, támogatásban részesülni a teljes vállalkozói díj alapján kívánt. Az okiratokban rögzítettek és a műszaki ellenőrök tanúvallomása szerint a felek az elszámolás körébe vontak egyes pótmunkákat. A minőségi kifogások előterjesztése és a pótmunkák teljesítésének későbbre halasztása ugyanakkor a megkötött megállapodás feltételei szerint nem befolyásolta az alperes díjfizetési kötelezettségét és az ahhoz kapcsolódó kölcsönszerződés teljesítését. Az okiratok nem utalnak olyan tartalmú egyezsége, amelynek létrejöttére az alperes hivatkozott.

[33] A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben a 2015. június 29-én létrejött megállapodás és megtett egyoldalú jognyilatkozatok, valamint a kölcsönszerződés okirata, a felek perbeli előadása és a tanúvallomások értékelésével a másodfokú bíróság juthatott arra a következtetésre, hogy a felperes és az alperes között 2015. június 29-én a szerződési okiratban rögzített feltételekkel valós kölcsönszerződést jött létre. Tényként kellett figyelembe vennie, hogy az alperes az utólagos finanszírozásra tekintettel úgy kaphatta csak meg a támogatás utolsó részletét, ha kiegyenlíti a felperes végszámláját. A felek 2015. június 29-i megállapodása és a felperes kötelezettségvállaló nyilatkozata, továbbá a kölcsönszerződés okirati bizonyítékai és a pénzáttalások közleményét, összecszerúségét is tartalmazó bankszámlakivonatok alapján okszerűen lehetett arra következtetni, hogy a kölcsön célja a végszámla kifizetése volt. Abból, hogy a házipénztárban elegendő pénz állt rendelkezésre ehhez, még nem következik, hogy az alperesnek nem állt érdekében a kölcsönszerződés megkötése. A felperes hibás teljesítéséből eredő követelésére biztosítékkul szolgált, hogy a kivitelezés lezárásáról és elszámolásáról kötött szerződés alapján a felperes köteles volt a visszafizetett összegből 10.000.000, illetőleg 15.000.000 forintot ügyvédi letétbe helyezni.

[34] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott rá, ezért a kölcsönszerződés hatályba lépését a Kúria nem vizsgálhatta. A jogerős ítélet a megfizetett 13.530.098 forint vonatkozásában nem tartalmaz döntést, az ugyanis nem volt tárgya a pernek.

[35] A Kúria mindezekre tekintette a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[36] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 206. § (1) bekezdés

[37] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:8. §, 6:86. §, 6:92. § (2) bekezdés, 6:383. §

A döntés elvi tartalma

[38] Az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni. A bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésének hiányában a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére.

[39] Nem színlelt a szerződés, ha a felek szándéka nem irányult más tartalmú szerződés megkötésére, mint amit kötöttek.

Záró rész

[40] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes ügyvédi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. Az ügyvédi munkadíjat a kifejtett tevékenység munka- és időigényére figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5), (6) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése szerint állapította meg.

[41] Az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontjára figyelemmel nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2021. november 25.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, dr. Puskás Péter s.k.
bíró